

mel i sucre

O.C.B. SANT JOAN

Obra Cultural Balear

SANT JOAN

Març 1989, núm. 105

MEL I SUCRE — Març 89. Núm. 105.

Butlletí Informatiu de l'Obra Cultural Balear a Sant Joan.

LOCAL SOCIAL — Casa de Cultura, carrer Bellavista, núm. 13.

CONSELL DE REDACCIÓ — Guillem Florit, Arnau Company, Joan Font, Joan Morey, Mateu Sastre, Gracià Sánchez, Cosme J. Nigorra, Joan Moratinos, Joan Sastre, Miquel Company.

Tirada actual: 500 exemplars.

Els articles originals s'han d'entregar abans de dia 18 del mes en curs.

NOTA: S'adverteix als possibles lectors de *Mel i Sucre* que, aquesta revista, amb els seus escrits i comentaris pot ferir la sensibilitat dels esperits no acostumats.

Dipòsit legal — 49. 1983.

COBERTA — Fotografia de Guillem Florit.

CONTRACOBERTA — Fotografia.

En aquest número hi trobareu:

— Notícies locals del que succeix al poble fins a l'hora de tancar l'edició, per l'OCB.

— Lenta pèrdua del nostre patrimoni arquitectònic i urbanístic, per Andreu Bauçà i Joan Font.

— **Mel i Sucre, dolcet dolcet**, punt de vista crític i satíric per Joan Bauçà.

— **Canvi climàtic**, reflexió sobre aquest devenir per Andreu Bauçà.

— **Melisucreport**, resum de les activitats esportives del poble, per E.C.

— **Psicogabinet *Delirium Tremens***.

— **Cartes al Director**.

— **Agenda mensual**.

* * * * *

Notícies Locals

- La Parròquia va realitzar una col·lecta per a Caritas Diocesana els dies 18 i 19 de febrer. Com és habitual, el poble va respondre generosament i es recolliren 208 mil pessetes.

- Diuen que aviat hi haurà una altra floristeria a Sant Joan. Diuen que estarà molt a prop de la plaça de l'Església.

- Continuant amb la passa de robatoris, varen entrar al taller nou de la carretera de Vilafranca. Els lladres se'n dugueren una petita quantitat de doblers i esqueixaren i remogueren paperassa. El mateix vespre destrossaren els toldos del local de Can Tronca que feia poc temps que estaven instal·lats.

* - Tots els infants nascuts enguany estan inscrits al registre amb el nom en català. Sembla que la normalització avança entre la gent jove.

- Fa pocs mesos s'esfondrà part del sòtil de les escoles de les nines. Malgrat l'estat ruïnós en què es troben, l'oficina de Correus continua al mateix lloc fent la seva bona feina.

- El passat 23 de febrer vengué a Sant Joan la unitat mòbil de recollida de sang. L'assistència va ser massiva.

- Diumenge que ve és el Quart Diumenge. S'han anunciat els actes habituals: balls mallorquins, ofrena i missa concelebrada, certamen poètic, banda de música... També hi haurà l'habitual secció gastronòmica: coquetes, panades de peix, coca, etc.

- Coincidint amb la festa, se celebra a Marratxí una nova diada de Premsa Forana. Hi haurà actes diversos i sarau tot el dia. Al final de la jornada tindrà lloc una assemblea extraordinària.

- A la fi el cel s'ha desestanyat. Ha plogut poc i darrere l'aigua ha vengut una mestralada, que segurament eixugarà el que ha plogut i altre tant. L'Església de Mallorca ha anunciat que es faran pregàries pro aqua petenda, és a dir per fer ploure. Ja ho veurem.

D'altra banda, s'han començat a trobar les primeres girgoles de figuera.

- El nostre col·laborador habitual Joan Font ha publicat, conjuntament amb Sebastià Serra, una tria de materials de la revista Foch y Fum. Aquesta era una publicació periòdica del primer terç d'aquest segle que dirigia Es Mascle Ros. La seva sàtira implacable va costar al director bastants de problemes. Això de les traves a la llibertat d'expressió ja ve d'enrere.

- Si qualcú sap blasfèmies en àrab, que les faci arribar al consell de redacció i les publicarem en el pròxim número.

- Aquesta setmana ha començat un curs de cuina, dins el Pla d'Educació d'Adults. Hi assisteix un elevat nombre d'alumnes, majoritàriament dones, però també hi ha homes. Les classes tenen lloc els dimecres a les escoles noves. A final de curs els alumnes prepararan un gran tiberi.

Dia 21 de febrer hi hagué una projecció de diapositives sobre la serra de Tramuntana a la Casa de Cultura.

- El nostre cap de serveis tècnics, Joan Moratinos, ha aprovat unes oposicions a l'Ajuntament de Palma. Així s'afegeix al nombrós grup que cada dia es desplacen a Palma per descansar-hi. Podríem començar a pensar a traslladar l'esmentat ajuntament al nostre poble.

- Estam en temps de Quaresma, i la uniformitat existent fa anys en qüestió culinària s'està perdent. De cada vegada és més freqüent veure gent amb un bon tros de pa amb sobrassada pel carrer.

- El passat 23 de febrer vengué al nostre poble el cossiribell. El personatge anava acompanyat per una dona.

- El dia 19 de febrer, els espeleòlegs de la vila exploraren les coves del Pirata, del Pont, dels Xots, del Moro i dels Llimacs, totes de la zona de Can Frasquet, a Cala Falcó, dins el terme de Manacor.

CAIXA DE PENSIONS

"laCaixa"

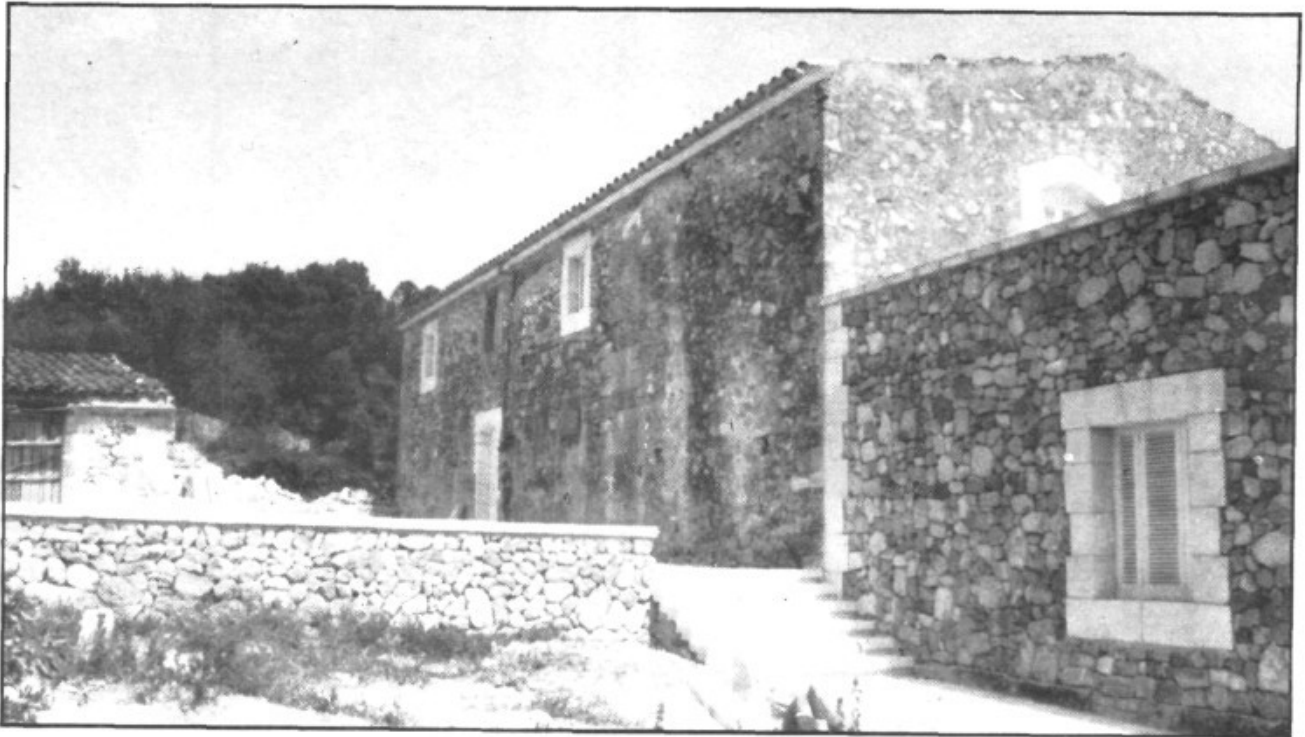
Agència
SANT JOAN

"SA BANCA"

C/ Mestre Mas, 11
Tel. 52 60 66
SANT JOAN

BANCA MARCH

LENTA PÈRDUA DEL NOSTRE PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I URBANÍSTIC

Un exemple del que és una bona rehabilitació

Davant l'estat caòtic de l'urbanisme a Sant Joan voldríem fer algunes suggerències als nostres polítics, ja que encara no han posat remei a una situació nefasta de la construcció al terme municipal.

Tots sabem, o almenys hauríem de saber, que vivim en un poble sense unes normes urbanístiques aprovades; és a dir, sense unes normes aprovades pel Ple de l'Ajuntament, mitjançant les quals les persones interessades a construir sapiguem a què s'han d'atendre. Efectivament, les corporacions municipals són els màxims i únics responsables de tot allò que pertany al desenvolupament urbanístic del seu terme, per tant cal que es prenguin mesures.

L'únic que l'Ajuntament de Sant Joan ha fet és delimitar el sòl urbà i el sòl rústic. Si hi afegim que l'Ajuntament no ha pres cap acord tàcit, amb el suport de tots els grups polítics que el conformen, del que es pot fer i del que no es pot fer, el resultat no pot ser cap altre que el d'un considerable desgavell urbanístic, a tots els nivells: urbà i rústic.

Abans d'entrar en detall direm que Sant Joan és un dels darrers pobles de Mallorca on encara no hi ha cap norma que reguli l'urbanisme, ni, el que és pitjor, cap interès ni la voluntat política per projectar-les i aprovar-les. (Cal recordar aquí que

Sant Joan també fou gairebé el darrer poble de Mallorca que aprovà la delimitació del sòl.)

Creiem que ja és ben hora d'arribar a un acord amb tots els grups polítics, mentre, com a mínim, es redacten i estudien les possibles normes futures, per tal d'unificar d'una vegada criteris respecte del que es pot fer i del que no es pot fer.

En primer lloc, creiem que cal definir quines cases i quins edificis dels casc urbà són intocables i, per tant, només restaurables. Diem intocables perquè, com tothom hauria de saber, els edificis, les cases, els carrers..., formen part del que s'anomena patrimoni històric-cultural d'un poble. Per tant, aquests edificis, com les festes, els balls, les cançons i la mateixa llengua, són manifestacions d'un poble, d'un país, que cal preservar per a les futures generacions. I això que tothom entén i a pobles com Esporles, Sóller, Fornalutx, Pollença..., per anomenar-ne alguns, es té clarríssim i, per tant, l'ajuntament ha legislat, a Sant Joan s'ha abandonat als seus mitjans.

L'Ajuntament, fins ara, ha donat tots els permisos que se li han demanat, i conseqüentment s'ha tirat per terra tot allò que els promotors d'obra han volgut. I això és el primer que cal evitar. (Podem recordar ara i aquí que a

Montuïri, poble semblant al nostre pel que fa a la seva economia i a la seva població, no es fa cap enderrocament sense que es respecti el catàleg d'edificis protegits, ni s'obre ni es tanca cap portal o finestra sense que després el frontis conservi una homogeneïtat i el mateix estil que tenia abans.)

La primera tasca de l'Ajuntament, com ja hem dit abans, haurà de ser, per tant, la realització d'un catàleg, en el qual constin totes les edificacions que no es poden tirar a terra. Amb aquesta mesura, tant les persones que vulguin comprar un edifici, com les que en vulguin vendre sabran a què s'han d'atendre, i així després no hi haurà sorpreses, ja que tothom sabrà quin edifici es pot tirar avall per fer-ne un de nou i quin només es pot restaurar i modernitzar.

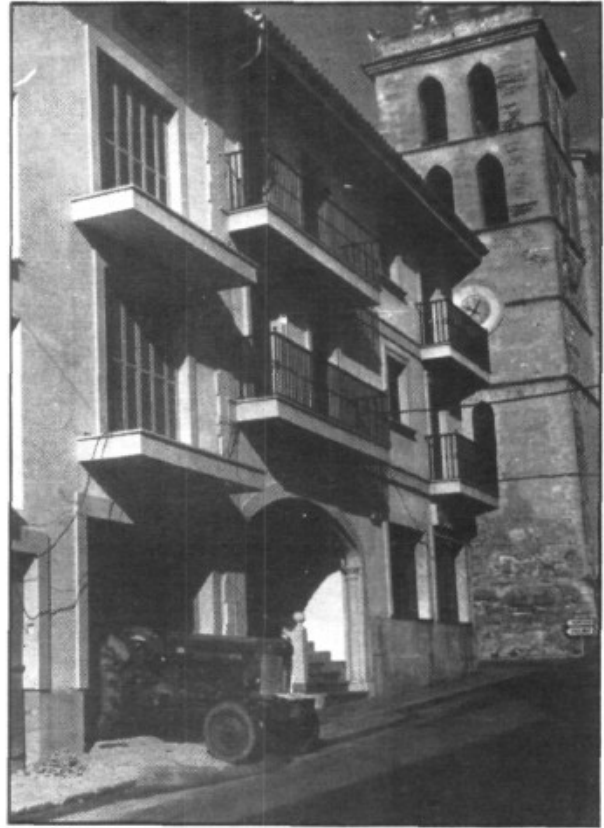
En aquest punt voldríem fer un petit incís i recordar les manifestacions que Joan Bauçà Roig, arquitecte, féu a Mel i Sucre, en les quals declarà que l'únic que diferencia les cases antigues de les modernes és la cuina i el bany; en la resta de la casa podem fer el que volguem: cases d'avui amb estil antic (mobles, decoració...) i cases antigues amb estil modern (sempre ens referim a interiors). Al final, tot, tanmateix, és qüestió de gusts i doblers. Per tant, no hem de creure que el fet de tomar una casa i fer-ne una de nova és un fet de potència econòmica, ja que la rehabilitació i la posta a punt també poden ser iguals de cares i igual de vistoses, i, a més a més, a d'altres indrets (Pollença i Sóller, per exemple) una demostració de bon gust i de cultura.

Una vegada establert el catàleg cal fer unes normes d'unificació de criteris per tal d'aconseguir una homogeneïtzació de les façanes de les obres noves que es facin al poble. En aquestes normes es podrien recollir criteris com els següents:

- Utilització de persianes de fusta, sempre que l'efecte meteorològic ho permeti.
- Prohibició d'emprar alumini als frontis.
- Unificació estètica dels portals i finestres d'una mateixa obra.
- Prohibició a les companyies subministradores de serveis (llegiu GESA, Telefònica...) de clavar els fils a les parets i obligar-los perquè els enterrin davall la voravia.
- Prohibició dels colors, que desgraciadament encara ara s'usen, a les persianes i façanes (com el que hi ha a la casa d'un dels autors de l'article).

Creiem que si l'Ajuntament duu a terme aquestes i moltes altres suggerències, tant l'estètica del poble, com el valor arquitectònic estarien més ben guardats.

Abans d'acabar, voldríem parlar d'un tema que ja s'ha tractat d'altres vegades a Mel i

Nova construcció en un lloc on hi havia una casa que formava part del patrimoni arquitectònic, que l'Ajuntament mai no hauria d'haver donat permís per esbucar. Així i tot, la nova construcció manté una bona línia estètica.

Sucre, i que sembla ser tabú: la proliferació de construccions il·legals al sòl del nostre terme. I diem tabú perquè si el tema es denuncia sembla que es va contra els interessos dels qui a preus escandalosos venen les rotes i els trossos de terra amb escàs valor agrícola a ciutadans ingenus i confiats. Aquests ciutadans destinen els terrenys a l'autoconstrucció, generalment, de la seva segona residència. El resultat quasi sempre és el mateix: edificacions que semblen castells de cartes, amb la utilització d'uralites, sense que les parets s'hagin terreat ni arenat, amb portes i finestres que semblen comprades al *baratillo* dels dissabtes. Edificis sense la més mínima estètica, sense cap tipus d'infraestructura sanitària (manca de xarxa d'aigua corrent i de cap tipus de clavegueram) i, el que és més important, sense cap tipus de permís, és a dir IL·LEGALS.

Tenim els exemples més clars de totes aquestes edificacions il·legals a Son Font, les Rotes, Pinyella, Cugulutx... A més de ser il·legals hi ha un perill clar per a l'Ajuntament, i conseqüentment per a tota la comunitat: que aquestes, de moment, miniurbanitzacions es consolidin. I una vegada consolidades demanin a l'Ajuntament els corresponents serveis: aigua, enllumenat públic, clavegueram... El que a primera vista pot semblar desmesurat, catastrofista,

pot passar d'aquí a un quants anys si es venen les terres primes per a la construcció a ciutadans, que, atès el seu escàs poder adquisitiu, només es poden comprar i construir les seves segones residències a pobles de l'interior, com per exemple Sant Joan, ja que els és impossible mostrar el nas a les zones costaneres, perquè no hi podrien pagar ni la vorera.

Després de totes aquestes disquisicions, ens agradaria que l'Ajuntament, i en aquest cas els responsables en el govern, posassin fil a l'agulla i

des de demà reflexionassin tots i cadascun dels permisos d'obres que es demanin, ja que si no ho fan així el patrimoni ens fugirà per enmig dels dits. I, naturalment, l'Ajuntament ha d'aplicar la llei amb tot el rigor possible a tots aquells que construeixin i no hagin demanat el permís pertinent.

Andreu Bauçà
Joan Font

**DARRERES
NOVETATS**

* Por encima de la ley

* El Guerrero Americano II

* Atracción fatal

* Wall Street

* Matar al Nani

... i moltes més.

Vídeo Club Can Borràs

Carrer Major, 90   Sant Joan

mel i sucre: dolcet, dolcet

- I és que no s'escaliven mai. Al Ple del nostre Ajuntament, que tengué lloc el dia 27 de gener d'aquest any, es contractaren dues obres. Totes dues ho foren per la mateixa empresa constructora: Construccions Melcion Marcaró SA. Una, l'asfaltatge dels carrers del Camp, per un valor de 14.250.000 ptes. i, l'altra, les obres d'asfaltatge dels carrers de Sant Joan i de la Princesa, per un valor de 3.250.000 ptes. I dic que no escaliven mai perquè no tenen en compte els resultats de les obres que aquesta mateixa empresa ha realitzat al nostre poble. Em referesc als resultats a llarg termini. Exemples clars d'aquests són la pujada al camp de futbol (la voravia passa per ull), el bar del camp de futbol o l'aparcament que hi ha al mateix camp de futbol, el qual ja va haver de ser asfaltat dues vegades, ja que la primera s'enfonsava. També n'és un exemple el camí de Son Roig, on, per cert, aquesta empresa va tallar sense cap consideració un bon grapat d'ullatres, sense que ningú no alçàs la veu per impedir-ho. Idò, amb aquests antecedents, i d'altres que serien llargs d'enumerar, van i tornen travelar amb la mateixa pedra.

Tot això em recorda una història que vaig sentir contar ja fa temps, que més o manco diu el següent:

Un regidor de l'Ajuntament, del partit en el poder en aquells dies, es va presentar a les oficines de Melcion Mascaró SA a Manacor. La raó del desplaçament era el cobrament d'unes comissions per l'adjudicació d'unes obres al poble. La sorpresa va ser gran, quan es trobà a les mateixes oficines amb un altre regidor del seu partit, que també hi havia anat amb les mateixes intencions. Supòs que el diàleg degué ser més o manco el següent:

- Regidor 1r: *I què fas per aquí?*

- Regidor 2n: *Supòs que el mateix que tu?*

Malgrat ser només una història, i 'a seva veracitat difícil de confirmar, sí que hi ha un fet ben curiós. Durant els darrers anys totes les obres d'asfaltatge que s'han realitzat al poble han estat fetes per la mateixa empresa. I sempre, sempre, aquesta empresa ha presentat el pressupost lleugerament més baix que les competidores en les subhastes d'adjudicació. No en perden ni una. Repetesc, ni una. Qui els informa de les ofertes dels altres? Qui és el qui obri els sobres, teòricament tancats, segellats o lacrats? O és només una llarga successió de casualitats?

- Qui ho hagués dit fa un parell d'anys. Els nostres regidors en el govern és posaren les vestimentes que la festa requeria, i amb un ciri a la mà participaren tant com el que més a l'Enterro de la Sardina. Ells i les seves respectives esposes donaren exemple de participació ciutadana a les festes populars i espontànies que s'organitzaren. Tal com ha de ser.

Només un emperò. Per què no ho feren fa ja molt de temps, quan un grup nombrós de joves els demanà festes populars i gratuïtes? Perquè la seva resposta va ser: "Això són coses de peluts i comunistes!". Per què ha fet, per sort i amb una clara visió dels temps que corren, aquest canvi tan gran i oportú?

Crec que una de les claus per resoldre aquest enigma és senzilla: en aquell temps, i durant vuit anys, gaudien d'una còmoda majoria absoluta, i no tenien perquè mesclar-se amb la gent jove i amb la gent del carrer. Ara, perduda aquesta majoria i havent d'estar pendants de "pactes" i ajuts d'altres partits, es veuen obligats a fer una política més populista. Estan canviant, almanco amb els signes externs. Esperant que aquest canvi arribi a altres qüestions, des d'aquesta secció un fort aplaudiment per la seva participació i el seu exemple.

- D'un temps ençà pels voltants del poble ha sorgit el que s'anomena les segones residències. Pels voltants de *Cugulutx*, *Son Barceló*, *Son Font*, *Es Ravellà*, *Pinyella*, *Es Puig den Baldiri*, ... han sorgit casetes sense gust, de "toxtos i uralita", que vaguen per aquests entorns, altra vegada dignes paratges. A aquest atemptat s'hi ha d'afegir algunes accions irresponsables de treure pinars sense els corresponents permisos i el que és més greu: fer d'aquests uns abocadors indiscriminats de ferralla, metalls, plàstics, ...etc. (ho podem veure al camí de *Calicant*, al camí de *Binifarda*, el de *Son Baró*, etc.).

És de suposar que qualsevol persona que, encara de forma temporal resideix al nostre poble ha de complir unes mínimes condicions de convivència i de respecte. En tot el que això suposa pels veïns, el més greu és que no tenen cap tipus de control municipal; l'Ajuntament ingènuament accepta llicències d'obres sense cap tipus de control. D'aquesta manera el que abans eren paratges més o manco agradables s'han convertit en llocs de mal gust o art xic.

- M'ha arribat a orelles que el senyor batlle anava una mica molest amb aquesta secció. Jo, en perdó, faig el que crec: criticar i, si cal, alabar qualsevol tipus d'iniciativa que pugui sorgir.

Però, si cal també m'hauria d'aficar amb la resta de l'Ajuntament. Què es pot dir dels demés? Poques coses es poden dir, perquè en realitat no fan res. Abans hi havia una oposició impertinent. constant que insistia en qüestions de detall que tenien tota la seva importància. Ara per feblesa o per desidia, o per prepotència de l'equip que governa l'Ajuntament, l'oposició no hi és. Ara quan moltes decisions quedarien en l'aire, l'oposició no respon al que caldria esperar.

Joan Bauçà

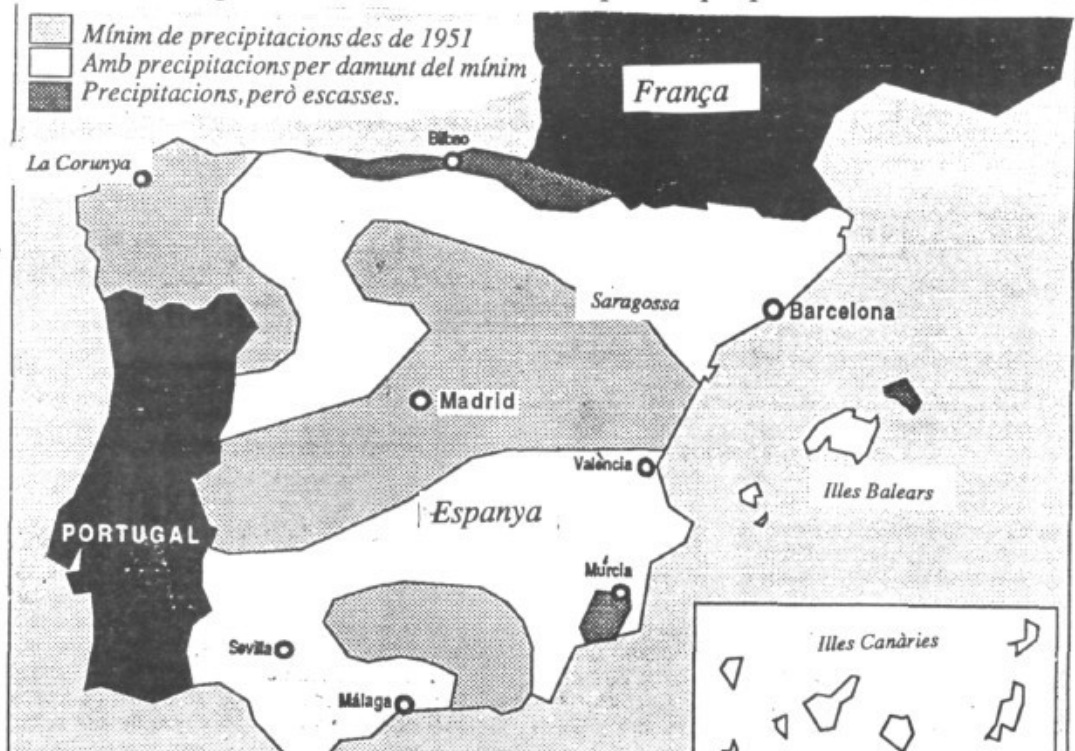
CANVI CLIMÀTIC?

Ja sé que parlar del temps en aquests dies és exposar-se, en principi, a no ser gens original. Tothom ho fa. I tothom es mostra més o manco preocupat en la mesura que aquest temps tan estrany que estam patint afecta els nostres interessos. Però, el que és ben cert és que a tots ens preocupa. Preocupa tant que, fins i tot, la cara que fan els me-

País Valencià i certes zones d'Andalusia. Primera dada anormal i que ens du a reflexionar: què està passant? Plou allà on no plovia i no plou allà on sempre havia plogut i en grans quantitats. El clima està canviant o està ben *loco*?

La segona part de l'article ens intenta aclarir un poc el perquè. I ens introdueix una

El mapa de
la sequera,
desembre de 1988.

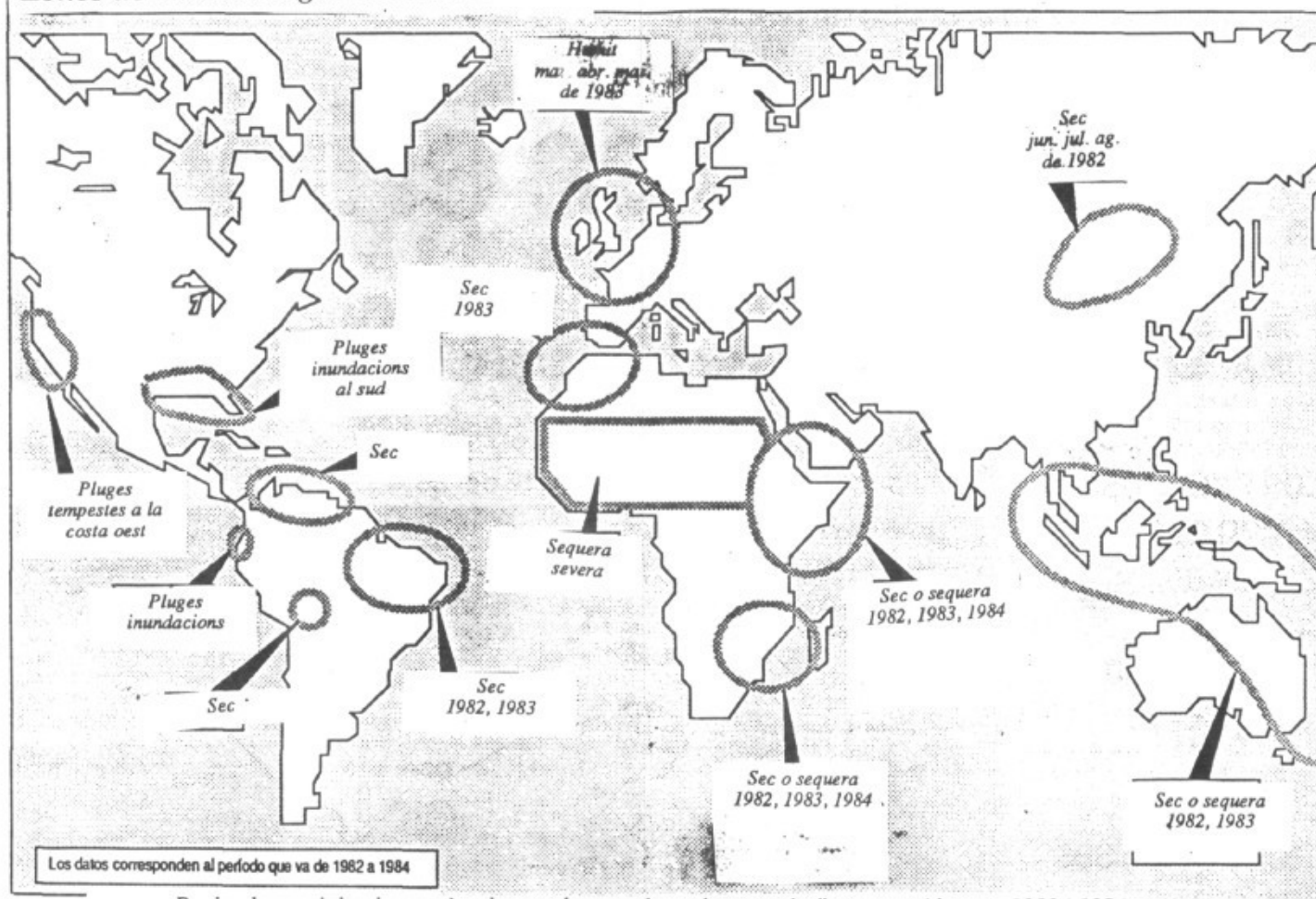
teoròlegs de la TV3 —Alfred Rodríguez Picó i Tomàs Molina— quan surten a la pantalla sembla que s'estiguin disculpant pel que està passant. Sembla que ja no saben què han de dir perquè el personal es consoli. Ells i tot fan cara trista i de preocupació.

Però el que m'ha duit a escriure aquestes retxes ha estat la lectura d'un article publicat al diari «El Periódico de Catalunya», de dia 1 de febrer d'enguany, que duia per titulars: «L'atmosfera no perdona» i «Espanya pateix l'hivern més sec des de fa 40 anys». Va ser aquest article i les dades que aporta el que m'ha duit a reflexionar sobre aquest tema.

En una primera part de l'article es diu el que per tot s'està dient: que durant aquests darrers mesos les pluges han brillat per la seva absència a quasi tot l'Estat espanyol, amb les excepcions de les illes Canàries, el

nova dada de la qual també hem sentit a parlar amb una certa freqüència: l'efecte hivernacle. I què és l'efecte hivernacle? És, en principi, un fenomen natural. Els gasos de l'atmosfera no deixen que s'entorni una bona part de les radiacions solars, i així es manté la temperatura que ha fet possible que hi hagi vida a la Terra. Però, amb l'aparició de la revolució industrial i el seu futur desenvolupament fins avui dia, l'home introdueix un paràmetre nou en aquest equilibri entre les radiacions solars i la temperatura del planeta. La indústria necessita energia, i aquesta s'ha aconseguit majoritàriament amb la combustió de combustibles d'origen fòssil: carbó i petroli. Amb ells s'ha obtingut l'electricitat, el calor i els combustibles fonamentals per al funcionament de la societat industrial. A canvi, amb l'ús d'aquests combustibles s'ha llançat a l'atmosfera el resultat d'aquesta

Zones de meteorologia extrema al món

Regim de precipitacions anòmales que han perdurat durant més d'una estació, entre 1982 i 1984

combustió: el CO². Aquest gas s'ha afegit als gasos que produïen l'efecte hivernacle natural i l'han accentuat. El resultat, segons els científics, és aquest: la Terra s'encalenta 4 graus en 80 anys, quan normalment es necessiten 10.000 anys per augmentar aquests graus. Les conseqüències, sempre segons les teories científiques, comencen a ser conegudes: les zones càlides i fèrtils es desplacen cap als Pols i les regions ara fèrtils s'aniran desertitzant.

S'ha pogut comprovar que en els últims cent anys, el 66 % de l'encalentiment de la Terra ha estat el resultat de l'acumulació de diòxid de carboni a l'atmosfera (CO²) i que els quatre principals focus d'emissió d'aquest gas són: el transport, la generació d'electricitat d'origen tèrmic, la indústria i la calefacció domèstica, sobretot a les grans ciutats.

Les darreres dades sobre l'emissió de CO² indiquen que els EE.UU., amb el 4'8 %

de la població mundial, produeix el 20 % de la contaminació global de l'atmosfera. Els quinze primers països industrialitzats produeixen el 77 % de tota la contaminació del món. La resta es produeix fonamentalment amb la destrucció dels boscs, sobretot a l'Amazònia, i amb certs tipus d'agricultura als països subdesenvolupats.

Tenim ja les dades numèriques del problema, segons els científics. Ara podríem parlar de les solucions, també segons els científics.

Les solucions han de ser de dos tipus: reducció als nivells mínims de tot tipus de contaminació i racionalització al màxim dels recursos existents.

Els científics reunits al Congrés sobre el Clima i Desenvolupament, celebrat a Hamburg (Alemanya) l'octubre de 1988, arribaren a la conclusió que l'única manera de reduir les emissions de CO² era afectant el ma-

teix cor de la societat industrial. Que no es tractava que unes quantes indústries es pòssassin d'acord, sinó totes. Que no es tractava d'aconseguir aprofitar i fer rendir més l'energia que tenim, sinó que s'havien de cercar energies alternatives, socialment acceptables. Es tractaria, en definitiva, de variar el concepte de consum.

I és en aquest punt on comencen a sorgir els problemes. No es tracta, evidentment, de tornar a l'Edat de Pedra i la tracció animal. Es tracta de gastar molts de doblers en investigació i posada en funcionament d'altres tipus d'energia i al mateix temps tenir clar que, individualment, les noves tecnologies menys contaminants o no-contaminants ens costaran més diners de la nostra butxaca. És a dir, ens costarà més a l'hora de, per exemple, comprar un cotxe o pagar el rebut de l'electricitat, si ho pagam a les companyies que utilitzen sistemes alternatius a l'ús de combustibles fòssils. I també ens costarà indirectament, mitjançant els impostos destinats a la investigació, la construcció de depuradores, la neteja del medi ambient, etc...

També ens costarà més en l'esforç personal. Cal estalviar aigua, tant per al consum humà com agrícola. Caldrà banyar-se menys i dutxar-se més. Caldrà no tenir aixetes que vessin. Caldrà reciclar l'aigua mitjançant depuradores i la seva posterior rendibilització agrícola. També serà necessari que l'aigua d'ús agrícola es racionalitzi, adoptant els sistemes de regadiu que s'estan utilitzant a Israel i que evidentment són més cars que els convencionals, almenys a l'hora de fer una instal·lació nova. Després, a la llarga, aquest sistema s'amortitza sol.

En definitiva, serà necessari un canvi total d'actituds i hàbits. Tant a nivell individual com a nivell col·lectiu.

Vull constatar un fet, perquè ens adonem que aquest canvi no serà gens fàcil. Haurem de fer fortes pressions socials i alhora estar disposats a pagar el preu d'aquest canvi.

El trànsit de vehicles genera d'un 15 a un 30 % de les emissions de CO². Comença a ser impossible circular per les grans ciutats, i si ens hi fixam no trobarem cap anunci de cotxes on aquests circulin per una gran ciutat, sempre ho fan a paisatges bucòlics, idíl·lics, «fins a la fi del món». Iddò bé, les companyies fabricants d'automòbils tenen un

sistema que limita l'emissió de gasos dels cotxes. Fins i tot a països com Alemanya o EE.UU. ja circulen cotxes amb aquest sistema, el catalitzador. Aquest sistema té, per a les companyies fabricants, tres inconvenients: encareix en un 10 % el preu del cotxe, li resta un 10 % de potència i està pensat per a vehicles que utilitzen benzina sense plom, la qual també és més cara. El plom, metall contaminant i verinós en certes dosis, és utilitzat per les companyies petroleres per fer augmentar el poder explosiu de les benzines. Fer benzines sense plom ha obligat les companyies a fer investigacions i canviar els sistemes químics d'obtenció de benzina, fent-la, per tant, més cara.

La legislació europea, la de la CEE, preveu que a llarg termini totes les benzines que es venguin a la Comunitat siguin sense plom i tots els cotxes portin catalitzador.

A Holanda, el govern decidí que es donarien subvencions als compradors de cotxes amb catalitzadors. Em sembla que eren d'unes 85.000 pessetes per vehicle, més o manco. Iddò què ens pensam? Als pocs dies, les companyies fabricants d'automòbils posaren el crit al cel. Aquesta mesura, segons ells, afavoria només les companyies que tenien al mercat models amb catalitzador. I dugueren el tema als òrgans competents de la CEE. I aquesta va ordenar al govern holandès que s'atengués al calendari establert i no s'avançàs al mateix. Irònic, no? Que no s'avançàs als altres amb l'interès per no contaminar. Com si no contaminar no fos una mesura a prendre des d'avui mateix.

El que hauria de ser un estímul pels fabricants, ja que els consumidors, amb la rebaixa, haurien comprat els seus cotxes preparats, per a ells era només una qüestió de beneficis. Han d'acabar d'amortitzar les línies de muntatge. Per tant, fins que l'amortització no s'hagi aconseguit, que no els parlin de contaminació, CO², efecte hivernacle i canvi climàtic. Ells, al màxim que arriben, és a voler complir el termini establert per la CEE (em sembla que és l'any 1992, però no n'estic gens segur).

És molt clar que si ho aconseguim (cosa que dubt), ens costarà molt. Perquè els diners i l'ecologia, de moment, estan barallats com el ca i el moix.

Andreu Bauçà

MIPER MANACOR

OFERTA DEL 17 DE FEBRERO AL 2 DE MARZO

ALIMENTACIÓN

Café Soley natural 250 gr.....	138
Café Soley mezcla 250 gr.....	131
Cacao en polvo Torras 190 gr.....	46
Chocolate extrafino con leche Torras 200 gr.....	110
Chocolate extrafino sin leche Torras 200 gr.....	110
Galletas María La Payesita 800 gr.....	151
Galletas Petites d' òil 400 gr.....	111
Galletas Tostarica 1 kg.....	197
Garbanzos Lozano 1 kg.....	84
Judías Lozano 1 kg.....	84
Leche entera Blahi 1,5l.....	127

BEBIDAS Y LICORES

Ron Bacardi 1.250.....	827
Soberano L.....	591
Whisky Williams Lawson' s.....	713
Vino Luis Megia.....	103
Cava Delapierre Glace.....	336

CONGELADOS

Gamba Langostinera Oliver, 1 kg.....	1.610
Cuerpos pequeños Oliver, 1 kg.....	936
Merluza Oliver, 1 kg.....	315
Filete merluza rosada Oliver, 1 kg.....	305

CHARCUTERÍA

Queso El Labrador, 1 kg.....	781
Queso Gardenia (bola y barra), 1 kg.....	781
Jamon serrano s/h Balaguer, 1 kg.....	1.199
Jamon serrano c/h Balaguer, 1 kg.....	799
Jamon cocido Revilla, 1 kg.....	780

CREMERÍA

Yogur Chamburcy natural.....	22
------------------------------	----

Yogur Chamburcy sabores.....	24
Yogur multipack Chamburcy natural.....	166
Yogur multipack Chamburcy sabores.....	181

PERFUMERÍA Y LIMPIEZA

Pañal Dodot T. Grande 52 u. + toallitas regalo.....	1.576
Crema dental Signal familiar.....	137
Recambio fregona Vileda + estropajo gratis.....	156
Centella 400 ml.....	214
Norrit líquido L. verde y azul.....	261
skip líquido 2,5 litros.....	417
Detergente Luzil 5 kg. normal y limón.....	752

BAZAR

Compacto Silver 150.....	16.846
Cadena Mitsuri.....	49.694
Television 14 mando a distancia.....	42.354
Television 12 220 y batería.....	12.907

MENAGE

Lote 3 sartenes.....	953
Vajilla 13 pzas. Mod. Coupe- Barroco.....	1.950
Felpudo Chino.....	438

TEXTIL HOGAR

Toalla rizo americano lavabo.....	450
Toalla rizo americano tocador.....	135
Toalla rizo americano ducha.....	795
Toalla rizo americano maxi.....	1.395
Colcha Edredon plaza.....	2.500
Colcha Edredon matrimonio.....	2.950
Edredon completo plaza.....	3.150
Edredon completo matrimonio.....	4.050
Manta Mora 160x220.....	2.500
Manta Mora 200x240.....	3.250
Cojin 50 cms.....	425
Sabana franela 210x135.....	2.747
Sabana franela 160x90.....	2.160
Juego sábanas 3 pzas. matrimonio 2 almohadas.....	1.831
Jgo. sábanas 3 pzas. plaza.....	1.330

TEXTIL

Falda vaquera bordada.....	1.200
Falda vaquera.....	600
Pantalón vaquero.....	1.995
Camisa caballero.....	1.500
Pantalón vaquero niño.....	1.500
Cazadora vaquera.....	1.950

CALZADO

Zapatos deportivos Kelme.....	2.995
Zapatos caballero.....	1.775

MEL I SUCRESPORT

HA NASCUT UNA NOVA ESTRELLA?

Tots els indicis ens marquen que, si les coses no s'espatllen, d'aquí a uns quants anys tindrem una figura futbolística local. Aquest fenomen és Pep Florit, «Boiret», que en els tres partits que els al·lots més petits de l'equip de futbolet de l'APA han jugat, ha marcat la desmesurada xifra de setze gols, 16. Cal dir que, desgraciadament, no l'he vist en acció, però les notícies que en tinc són excel·lents. Esperem, que com tants d'altres, no es quedi pel camí. Pensem que a Sant Joan se n'han tudat molts.

Ara que parlem de futbolet, direm que aquest any l'APA n'ha creat dos equips de futbolet. El primer està format per al·lots de sisè, setè i vuitè, que són entrenats per Miquel Nicolau. Aquest equip no ha dut molta sort, només ha guanyat un partit. Cal dir, però, que juguen en desavantatges, ja que els al·lots dels altres equips són més grans —majoritàriament, són de vuitè i setè, tot el contrari que a Sant Joan. Els resultats que fins ara han obtingut són:

- Escola Nova 6 - Sant Joan 0 (29 de gener).
- Sant Joan 1 - Algaida 3 (5 de febrer).
- Llorito 3 - Sant Joan 4 (12 de febrer).
- Sant Joan 1 - Porreres 7 (19 de febrer).

L'altre equip de futbolet està format per al·lots molt més petits. Com hem dit té una figura extraordinària, Pep Boiret, que ha aconseguit vuit, tres i cinc gols, és a dir setze. Aquest equip és entrenat per Tomeu Nicolau. Els resultats que fins ara han obtingut són immillorables:

- Sant Joan 8 - Agaida 1 (5 de febrer).
- Montuiri 1 - Sant Joan 3 (12 de febrer).
- Sant Joan 8 - Sant Jordi 0 (19 de febrer).

Com podem veure han guanyat tots els partits que han disputat per un marge ampli. Al·lots continuen igual, potser d'aquí uns quants anys resoldreu la papereta de l'equip de regional.

Els juvenils no perden corda. Per més *inri* varen perdre, de forma escandalosa, amb els cuer.

Tothom pensava que el Cala d'Or seria un enemic fàcil, però no. El cuer quedà net de punts negatius, ja que en devia dos a la Federació per alineació incorrecta. Aquest partit acabà en un resultat d'escàndol: Sant Joan 0 - Cala d'Or 5 (12 de febrer). Fora son! I, a més a més, s'erraren dues penes màximes, una per cada equip. El Sant Joan convé s'entreni a tirar penals, ja que s'ha perdut el compte de quants n'han errat. Ànims al·lots.

Anteriorment (5 de febrer), havien jugat a Llubí on també foren derrotats per un clar deu a zero. I el darrer partit (19 de febrer), per no ser menys que els altres partits, foren golejats sis vegades. Al cap i a la fi, no sembla haver estat remei canviar d'entrenador, ja que els jugadors molt fan intentar córrer darrera la pilota.

Però, els darrers rumors són de mar alta. Sembla ser que hi ha jugadors que només volen jugar a Sant Joan, a fora que hi vagi na Rita! I l'entrenador els ha dit que no importava que tornassin més. No sé com es resoldrà aquest problema, però esperem que acabin la temporada. Això de perdre entenc que és difícil d'assimilar. Sembla ser que molts dels pares d'aquests al·lots tampoc no han ajudat gaire perquè les coses anassin més bé. Però ja ho veurem.

L'equip de tercera regional és el quart de la classificació general i està en condicions de batre algun rècord: a fora camp encara no ha perdut cap partit. Allò que dèiem el mes passat que a Sant Joan no es guanyava quasi mai, sembla ser que ja s'ha acabat. El partit que s'hi disputà contra l'Ariany (12 de febrer) es resolgué amb dos a zero favorable a l'equip de la vila; així i tot, els jugadors passaren una penada molt gran per guanyar als arianyers, ja que el segon gol no s'aconseguí fins al final. Els golejadors d'aquell partit foren Guillem Pagès i Miquel Alzamora. Tothom esperava una golejada, però el Sant Joan passa la mateixa pena tant amb els dolents com amb els xerecs.

Un altre partit fou el que disputà enfront de

l'Escolar de Capdepera (5 de gener). No importava haver fet tants quilòmetres, el resultat fou el mateix que abans de començar, zero a zero. A més a més, el partit no tingué camp tipus d'història. No passà absolutament res. L'únic positiu fou el resultat, un partit més a fora camp sense perdre.

El passat diumenge dia 19 de febrer es jugà la segona part del partit que s'havia supès a Sencelles per indisponibilitat mental i anímica de l'àrbitre. El resultat dels quaranta-cinc minuts que mancaven fou el mateix que a la primera part, un a un. Igualment que aquell dia, el Sant Joan acabà aquesta segona part amb un altre home menys —acabà amb nou—, és a dir que a causa de l'expulsió del goleador de l'equip —es veia venir des del començament, perquè l'àrbitre el tenia ullat— Guillem Pagès. Suposem que li cauran uns quatre partits per desconsideració amb el públic. Pensem que l'entrenador s'equivocà en efectuar un canvi, ja que creiem que havia de canviar Guillem Pagès, i no Toni del Centre, abans que no l'expullessin; tots els indicis ens portaven a creure que la festa acabaria així. Però ja ho veurem. Esperem que Guillem, després dels partits de descans, continui marcant més gols dels que fins ara ha aconseguit.

Quant al bàsquet direm que les nines fan el que poden, participar i aprendre. El 4 de febrer hi hagué un duel comarcal, ja que s'enfrontaren al Sineu, entrenat per un altre santjoaner, Biel Punto. El resultat fou de divuit a quaranta-cinc a favor de les de Sineu, que formen un conjunt més bregat i amb una jugadora que val per les altres quatre que jugaven. El 18 de febrer s'enfrontaren al líder de la competició, el Pollença, que guanyà

Equip de bàsquet femení de l'APA de Sant Joan

per catorze a trenta-quatre.

Pel que fa al voleivol tenim un resultat de l'equip cadet. El partit que es féu a la plaça de la Constitució enfront al Bunyola (4 de febrer) no tingué color, ja que el Sant Joan derrotà per tres a zero, amb uns parcials de quinze a zero, quinze a sis i quinze a deu. Sembla ser que aquesta disciplina esportiva encara és la que dóna més triomfs al nostre esport.

Sabem que el club ciclista ja ha començat les seves rutes dominicals. Hem vist que no hi manquen dones en el grup que surt cada diumenge. Enhorabona!

E.C.

Si algú té informació esportiva o alguna queixa, que es posi en contacte amb el consell de redacció. La secció és ben venal si algú està disposat a fer-se'n càrrec.

FIAT

AUTO VENTA MANACOR

FIAT-TIPO

ELEGIDO MEJOR COCHE DEL AÑO '89 EN EUROPA

**COCHES USADOS
SEGUROS**

- BMW 323-i techo, llantas, spoilers, etc.
- BMW 320-i techo, llantas
- Seat Ibiza 5 puert. 1200.....PM-AS
- Suzuki descapotable.....PM-AG
- Opel kadet GLS 1600 perf.,
equipado.....PM-AL
- Fiat uno diesel 1.7.....PM-AL
- Seat marbella GL 5 velocidades.....PM-AM
- Seat panda trans.....PM-AB
- Citroen visa 1100.....PM-AD
- Talbot horizon metalizado.....PM-S
- Ford fiesta ghia 1100.....PM-T
- Ford fiesta L.....PM-V
- Renault 18 económico GTS.....PM-O
- Ford fiesta 1400 negro perfecto.....PM-AK
- Citroen BX 1600 TRS.....PM-Z

ECONOMICOS

- Seat 132 diesel (185.000).....PM-K
- Ford fiesta (160.000).....PM-M
- Sanglas 500.....PM-L
- Seat 127 económico (135.000).....PM-O
- Panda 35.....PM-S
- GS - X2 solo 85.000.....PM-O

**OFERTAS DE LA
SEMANA**

BX TRS 1600 725.000

Suzuki descap. 590.000

Información y ventas: Fray Junipero Serra, 40 Tel. 550161
Taller: C/Drach, 8 Manacor

AL NUMERO ANTERIOR N'HI POSAREM MOLTES, PERO ENCARA EN TENIM MES.

*Hi assistí un dels
Corleone, de la
pel·lícula **El Padrí**.*

*La vídua es consolava de la
desgràcia com podia*

*Altres joves també s'ho passa-
ren molt bé.*

*El regidor de Cultura molt ben
acompanyat.*

La «marxa» aconsellà un breu repòs a les «guerreres».

El nostre «gerent» aprofità la festa per establir bones relacions

Els capellans oficiant la seva particular missa

Tota la gent jove participà amb il·lusió.

PERSONALÍSSIM

1.- Què puc fer si un nacionalista com jo un dissabte vespre es lliga una castellanoparlant? (A.C.)

Beneit, per això no necessites xerrar, tirar-te-la sense dir res.

2.- Creis que voler és poder? (C.A.)

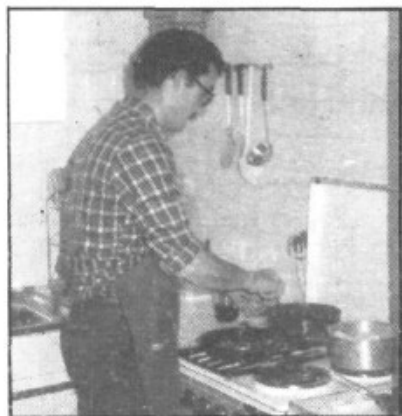
No et mengis més el cap, pensa que el que importa no és voler el que podem sino poder el que volem.

3.- Què puc fer si jo som un penjat i ella una "ama de casa"? (Intel.lectual apòcrif)

Pots començar reduïnt les teves sortides nocturnes (tots sabem que tanmateix no mulles), menja un poc de camilla i faràs punts. (Vegeu la il.lustració).

NO

SÍ

4.- Una estadística diu que una de cada sis ties vol consumir, doncs com és que ho he demanat a sis i cap m'ha dit que sí? (Un espontani)

El que podem deduir és que aquestes no varen contestar l'enquesta.

5.- Psico-gabinet Delirium Tremens: Vos agrairia que em donàssiu una solució ràpida al meu cas, és el següent:

Vaig amb un que no m'agrada per no fer-li mal, però n'hi ha un altre que m'agrada i no s'atreveix a envestir perquè es pensa que el que no m'agrada, m'agrada. Com ho puc fer per desferrar-me el que no m'agrada i demostrar al que m'agrada que el que ell es pensa que m'agrada no m'agrada. Esperant impacientment. (Amantis Agradosa).

Fer saber al que t'agrada que no t'agrada el que ell es pensa que t'agrada. Després digué al que no t'agrada qui és el que t'agrada. Si, encara, el que t'agrada no creu que el que ell es pensa que t'agrada no t'agrada demostra-li davant el que no t'agrada qui és el que t'agrada. (Procura evitar escenes violentes que saciïn el morbo santjoaner).

6.- El meu cas és el següent: Resulta que n'hi ha un que va de..., i jo res. Què puc fer? (Aigua que corre)

Envia'l a prendre pes...

Psico-gabinet *Delirium Tremens*

CARTES AL DIRECTOR

RACONS DE DÉU

El consumisme necessita una cura

Racó de Déu és el nom d'un racó petit i humil, pobre del Jonquet adosat a una torre de molí. És la capella del Jonquet. És la Seu del Crist oblidat en un món de marginació. És el racó que mostra com l'experiència cristiana ha de conjuntar la nit de l'home i la glòria de Déu, la plaça del mercat i el santuari, l'angoixa de l'home i el missatge del Crist.

A aquesta experiència nosaltres hi aportam l'anhel, la nit, l'angoixa, la plaça, la marginació, els supermercats. Déu hi aportarà la glòria, el santuari, la paraula. Déu hi donarà també la terra, la carn, el blat i, sobretot, la darrera profunditat.

Si la Pasqua de Crist i dels cristians ha de tenir qualche significació, la primera és la serietat de la Quaresma. La serietat amb què els cristians hem d'emprendre l'esforç quaresmal.

El consumisme actual necessita una cura de Transcendència i de Pobresa. En el consumisme hi convergeixen tres grans temptacions de la vida moderna:

Per una banda hi ha les implicacions demoníques de tot poder. Tal volta de tot poder il·limitat. La temptació del poder consisteix en utilitzar en profit propi el que hauria d'estar al servei dels altres. Oblidam que darrera el poder hi ha buidor.

Per altra banda, la temptació del plaer mostra el buit i la desesperança engendrats per l'anhel il·limitat de disfrutar.

En tercer lloc hi ha la temptació del conèixer, en el sentit de vincular a si mateix tot lo conegut. Saber és poder.

Per desgràcia les temptacions no són teòriques. Són evidents. Desemboquen a les esplendades dels supermercats. Els carros plens de plaers possibles necessiten una cura de Transcendència.

El consumisme necessita la cura de la Transcendència. Diu un cristià:

*Jo cercava Déu, i no el vaig trobar.
Me cercava a mi mateix, i no me vaig trobar
Vaig cercar els altres i vaig trobar Déu i a mi mateix*

Manuel Bauzá

Demografia

Natalicis (Gener-febrer)

Francesca-Neus Roig Abraham. 14.01.89
Catalina Barceló Bauzà. 06.02.89.
Francesca Aguiló Bonet. 90.02.89.

Defuncions (Gener-febrer)

Francesc Dalmau Font. 82 anys.
Francesca Galmés Caimari. 69 anys.
Bartomeu Gaya Barceló. 72 anys.
Antonia Bauzà Bauzà. 73 anys.
Maria Ferriol Bauzà. 79 anys.
Rosa Bauzà Font. 85 anys.

Apotecaries de guàrdia

Març. Diumenges

Dia 5. Dant Joan.
Dia 12. Vilafranca.
Dia 19. Petra.
Dia 26. Sant Joan.

Benzineres

De dia i de nit

Viñas (Manacor). Crta. Artà.
Febrer (Manacor). Crta. Felanitx.

Diumenges i festius

Viñas (Manacor). Crta. Artà.
Febrer (Manacor). Crta. Felanitx.
Marratxí (Inca). Crta. Palma.
Estelrich (Can Picafort). Crta. Artà.
Es Molinar (Palma). Ramonell Baix.
Febrer (Artà). Na Borges.
Prohema (Campos).

Festivitats del mes

Dia 5. Quart Diumenge.
Dia 19. Diumenge del Ram i Festivitat de St. Josep.
Dia 23. Dijous Sant.
Dia 24. Divendres Sant.
Dia 26. Pasqua.

Aconteixements del mes

Palma: de l'1 al 4 de març *Tecnoficina*.
Palma: de l'1 al 4 de març *Fira Didàctica*.
Sant Joan: *Festa des Pa i es Peix* (5 de març).
Marratxí: *Diada de Premsa Forana* (5 de març).
Pollença: *Festa del Davallament* (24 de març).
Dia 21 comença la primavera.

Signes del Zodíac

Àries. Aquest més procura no fer res en absolut.
Taure. Tindràs molta "pasta".
Bessons. Estau delicadets.
Cranc. Salut de ferro, la resta desastròs.
Lleó. Ni fa ni fu.
Verge. Catastròfic sentimentalment.
Balança. Estàs com empardalat, però al final s'arreglarà.
Escorpi. Salut delicada, però compensarà l'amor.
Sagitari. Ruïna econòmica, però coneixeràs qualcú molt interessant.
Capricorni. Excel.lent en feina, regular la resta.
Acuari. No guanyaràs ni per pipes.
Peixos. Molta fogosositat, no tant en la feina.

Telèfons d'interès

Bombers — 55 00 80
Metge — 56 03 64 / 28 13 13 (Busca 1179)
Centre Sanitari — 52 63 11
ATS — 52 60 61
Ambulància Montuiri — 64 61 86
GESA — 55 41 11
Ajuntament — 52 60 03
Apotecaria — 52 62 52
Consell Insular — 72 15 05
Govern Balear — 46 34 50
Centre Meteorològic — 26 46 10
Guàrdia Civil — 56 00 27

El temps

Pluviometria: Gener = 15,5 l.
Febrer = 5,9 l.

Gener: dia 17 = 0,1
20 = 0,6
22 = 1,3
27 = 5
29 = 6,8
30 = 1
31 = 0,7

Febrer dia 4 = 0,2
5 = 0,3
6 = 0,3
7 = 0,9
9 = 3,2
10 = 0,8
11 = 0,2

AGENDA

La Lluna. Minvant de dia 1 fins el 7.
Nova de dia 8 fins el 14.
Creixent de dia 15 fins el 22.
Plena de dia 23 fins el 30.

manifestació per Cabrera

NO a les maniobres militars

NO a la permanència de l'Exèrcit

NO a la burla d'un acord unànime del
Parlament Balear

NO a la tergiversació dels informes científics

SÍ al Parc Nacional

dijous 16 de març, a les 20h.

Passeig des Born

